



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. S. Ignatio Loyolæ ignem impreca[n]tes, vel minitantes, quali igni puniti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

neque enim diffiteri possum, fratrem illum esse meum, quo audito, duplici ex capite dolere cœpit Selimus, quod & perperam fidem improbissimo susurrioni adhibuisset, & interim fidelis ministri officiositate excidisset: cumque nihil non industria adhibuisset, ut domum reconcilaret, frustra tum fuit. Vbi autem nequij id homini persuadere, admirabili in barbaro urbanitate, & donis coluit multis. Et verò non perfunctoriè est cohortatus, ut quam sibi integritatem, & fidem præstitisset, eam, cuicumque tandem domino operam addiceret, præstare neu omitteret. Post paucos menses, cum mortuus esset Selimus, Tamuliam magnarum opum reliquit hæredem, quæ pertæsa Mahometanismi, & cupida Christianismi, de eo certiore fecit fratrem, maximo opere obtestata, ut se conveniret, & ad suos abduceret. Hic, impetrato ab Solimanno Selimi successore comæatu, Constantinopolim veniens in patriam auexit sororem, quæ temporalium rerum satur Monacham induit, & quarum Domina erat diuitiarum, fratri transfudit, qui lautè ipsi necessaria & socijs Virginibus subministravit, ut cœnobium redderetur sanè opulentum. Atque ita malignus, ingratusque calumniator miserè periit, Lamprinus seruitute exemptus abdicavit se superstitione, liberavit sororem, & cum ea in Orthodoxa religione multo dehinc tempore felicissimè prouixit. Huc vsque Ioannes Baptista Giraldus: quæ si ad suprâ memoratæ historiæ imitationem à calcaria ad caueas bestiarum tracta sunt, & Poëticè narrantur; tamen ingenium calumniæ, pœnamque talionis ad viuum depingunt: quod vitium nullis fati vel historijs, vel fabulis potest castigari. Nunc ad ignis elementum reuertamur, ut ijdem vrantur magis, qui calumniantur.

Compluti Ioannes Lucena pius sacerdos dum, comite Ignatio Societatis IESV authore, stipem corrogat, homo nobilis, vtroque conspecto, & cognito ex Lucena, quem in usum elemosynæ cogere; reprehendens eum, quòd id hominum genus foueret; gravem stomacho, elata voce, & multis audientibus, Male ego incendia peream, inquit, nisi iste (Ignatium demonstrabat) meretur incendium. Dicitur, factum. Nuntius eodem die perfertur, natum Carolo Quinto Casari filium (is fuit Philippus postea rex Hispaniarum, appellatus

VII.

Nicol. Oeland. in hist. Soc. IESV t. 1. lib. 1. u. 57.

Ffff 2

138

ne ea secundus) cuius natalem dum tota Hispania, pro seq̄ priuatiu, ac publicè Complutenses de more festus ignibus gratulantur; ille quem dixi nobilis adium suarum turri conscensa, ibiq̄ illapsa foret scintilla in pyrium puluerem, quem ad illam celebritatem multum subuexerat, miserrimo incendio conflagrauit, conditionem fideliter implens quam sibi tulerat, si mentiretur: eodemq̄ se & mentitum igne demonstrans, & temerary mendaciy pœnas exoluens. *Itachrymanus* ad funestum casum *Ignatius*. Et certe, inquit, me enim uerò perinusto, hunc sibi exitum ipso optauit; ac seciuit. Quàm autem eo inuito illa ignis talio nobilem corripuerit, intelligi potest ex alio facto, quo pro igne sibi suisq̄ socijs parando longè alium reprecatu est ignem.

Petr. Ribaden. lib. 5 de vita S. Ignacij c. 2.

Roma anno 1546. Religiosus quidam eruditus, ex amico inimicu factus, inuidia extimulante, grauiter in *Ignatium* exarsit: qui etiam iactare cepit, omnes nostre Societatis homines, qui in Hispania essent, à *Perpiniano Hispalim* usque, igni se traditurum: idq̄, *Ignatio*, qui suis uerbis renuntiaret, misit. Cui *Ignatius* per eundem scripto ita respondit. Tu quidem quotquot nostri in Hispania sunt, cremandos te curaturum dicis: ego uerò id dico, & opto, ut & tu caritate flagres, & amici tui, ac necessarij, non solum, qui in Hispania, sed qui in uniuerso orbe terrarum sunt, Spiritus sancti igne inflammentur & ardeant: ut perfectionis culmen adepti, diuinam gloriam augeant magis, & illustrent. Quod si quid, contra me, bone pater, habes. Iudices Roma sunt, Gubernator, & Vicarius, qui nunc summi Pontifici imperio, res nostras cognoscant, ut sententiam de illis ferant: ad illos referas. queso, antequam sententiam pronuntient, ut ego si quid debeo, solum exoluam; & corpore meo potius sat ufaciam, quod mihi quidem erit iucundissimum, quam alij, qui in Hispania sunt, nulla sua culpa, pœnas indebitas pendant. Roma apud S. Mariam de Strata 10 Augusti 1546. Superiorem talionem à Deo fuisse, dubitari non potest, ut ab imprecando deterreamur; hanc ab *Ignatio* profectam, diuini spiritus ignem, pro dirissimis flammarum minis, optante, legimus, ut imitemur. Hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius, ait S. Paulus, hoc est, ita inflammabis ad redamandum, quasi carbones ignitos charitatis & amoris super eum effudisses. Siquidem, S. Augustino teste, nulla maior est prouocatio ad amandum, quam prouenire amando.

Rom. 12. 20.

S. Augustin. tract. de catechiz. rudibus.

Ceterum